

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Факультет філології
Кафедра української літератури

О. М. Солецький, С. І. Хороб

**СУЧАСНА
ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА
МЕТОДОЛОГІЯ:**
навчально-методичні рекомендації
(для студентів другого (магістерського)
рівня вищої освіти
спеціальності В11 Філологія
(за спеціалізаціями) галузі знань В
«Культура, мистецтво та гуманітарні науки»)

Коломия
ПоліграфЦентр
2025

УДК 82.0(076)

С 30

Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Факультету філології Прикарпатського національного університету імені
Василя Стефаника
(протокол № 4 від 21 лютого 2025 року)

Рецензенти:

Наталія МОЧЕРНЮК, доктор філологічних наук, старша наукова співробітниця відділу української літератури Інституту українознавства ім. І.Крип'якевича НАН України;

Роман ГОЛОД, доктор філологічних наук, професор кафедри української літератури Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Солецький О., Хороб С. І. Сучасна літературознавча методологія: навчально-методичні рекомендації (для студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності В11 Філологія (за спеціалізаціями) галузі знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»). Коломия: Поліграф-Центр, 2025. 60 с.

© Солецький О. М., Хороб С. І., 2025

© Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника, 2025

Зміст

Вступ	4
Тематика та зміст лекційних занять	9
Завдання до практичних занять.....	18
Рекомендації для самостійної роботи студентів	34
Зразок тестових завдань	46
Система та критерії оцінювання навчальної дисципліни	49
Програмові вимоги навчальної дисципліни.....	53
Рекомендована література.....	57

Вступ

Навчальна дисципліна «Сучасна літературознавча методологія» належить до нормативних дисциплін циклу професійної теоретичної підготовки і вивчається студентами спеціальності В11 «Філологія» освітньої програми «Польська мова і література, англійська мова, переклад» другого рівня вищої освіти на першому курсі у другому семестрі й передбачає розвиток компетентностей, отриманих студентами при вивченні вступу до літературознавства, історії української та зарубіжної літератур, теорії літератури, історії літературної критики, естетики, історії філософії на першому рівні вищої освіти. Курс є складовою частиною вивчення історії та теорії літератури, критичної та літературознавчої думки, що сприяє формуванню умінь виявляти, формулювати та вирішувати наукові проблеми, проводити фахові досліджень на належному рівні.

У процесі опанування курсу студенти вивчають особливості становлення і розвиток сучасної літературознавчої методології, зміст її основних понять, їх співвідношення, структуру, основні методологічні напрями, можливості використання для дослідження конкретних наукових проблем.

Курс «Сучасна літературознавча методологія» має на меті сформувати у студентів здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку світового літературознавства, здійснювати науковий аналіз і структурування літературного матеріалу з урахуванням новітніх методологічних принципів, користуватися літературознавчою термінологією в обраній галузі філологічних досліджень, уміння використовувати сучасні інноваційні методики та технології навчання у вищій школі.

Метою курсу є системне вивчення сучасної літературознавчої методології, різних методик аналізу художніх текстів, застосування конкретних літературознавчих концепцій для інтерпретації творчості українських та світових письменників, визначення найбільш ефективних та релевантних літературознавчих методів аналізу для конкретного тексту та визначених завдань. Основні завдання курсу скеровані на форму-

вання компетентностей аналізу основних сучасних літературознавчих шкіл, теорій, методів в їх історично-генетичній послідовності, наголошенні їх спадкових і новаторських рис.

За підсумками вивчення курсу студент повинен знати:

- основні сучасні літературознавчі школи, теорії, методи;
- зміст основних теоретичних понять, їх співвідношення;
- основні дискусійні питання літературознавчої науки.

Програмні компетентності та результати навчання

• Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання і проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

• Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 8. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 11. Здатність проведення досліджень на належному рівні.

• Фахові компетентності:

ФК 1. Здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах.

ФК 2. Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку світового літературознавства.

ФК 4. Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.

ФК 5. Усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та/або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.

ФК 7. Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.

ФК 8. Усвідомлення ролі експресивних, емоційних, логічних засобів мови для досягнення запланованого прагматичного результату.

ФК 10. Здатність використовувати сучасні інноваційні методики та технології навчання у вищій школі, проводити навчальні заняття, здійснювати індивідуальний супровід здобувача (наставництво, менторство) під час навчання.

• **Програмні результати навчання:**

ПРН 4. Оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування.

ПРН 9. Характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти обраної філологічної спеціалізації.

ПРН 10. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів.

ПРН 11. Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.

ПРН 15. Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу.

ПРН 16. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог.

ПРН 18. Проводити навчальні заняття, надавати консультації студентам із навчальних дисциплін за спеціалізацією «Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – польська», а також здійснювати індивідуальний супровід студента (наставництво, менторство) під час навчання, використовуючи сучасні інноваційні методики та технології навчання.

Обсяг навчальної дисципліни	
<i>Вид заняття</i>	<i>Загальна кількість годин</i>
Лекції	12 год.
Практичні заняття	18 год.
Самостійна робота	60 год.

Ознаки навчальної дисципліни			
<i>Семестр</i>	<i>Спеціальність</i>	<i>Курс (рік навчання)</i>	<i>Нормативна / вибіркова</i>
2	В11 Філологія	1	нормативна

Тематика навчальної дисципліни			
Тема	кількість год.		
	лекції	практ. заняття	сам. роб.
Тема 1. Вступ. Теоретичні основи літературознавчої методології.	2		4
Тема 2. Структуралізм і постструктуралізм. Деконструкція тексту.	2		4
Тема 3. Методологія наратології.	2		4
Тема 4. Сучасна психоаналітична критика.	2		4
Тема 5. Феміністична методологія.	2		4

Тема 6. Літературознавча когнітивістика. Міждисциплінарні студії.	2		4
Тема 7. Літературознавча методологія в історико-культурному контексті.		2	4
Тема 8. Міфологічна та неоміфологічна критика.		2	4
Тема 9. Структурування та деконструювання тексту.		2	4
Тема 10. Наратологія. Методологія інтерпретації процесу «оповідності».		2	4
Тема 11. Семіотика та лінгвоаналіз.		2	4
Тема 12. Міжтекстовість та інтермедіальні студії.		2	4
Тема 13. Феміністична методологія.		2	4
Тема 14. Психоаналіз та «неофройдизм». Рецептивна естетика.		2	4
Тема 15. Феноменологія. Когнітивне літературознавство. Екокрітика. Постколоніальна критика.		2	4
ЗАГ.:	12	18	60

Тематика та зміст лекційних занять

Тема 1. Вступ. Теоретичні основи літературознавчої методології

ПЛАН

1. Вступ. Загальний огляд тематики курсу.
2. Основи літературознавчої методології.
3. Популярні сучасні методи літературознавчої методології.
4. Історичний контекст літературознавчої методології.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. *Бовсунівська Т. В.* Когнітивна жанрологія та поетика: Монографія. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.
2. *Галич О.* Історія літературознавства [Текст]: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / О. А. Галич. К.: Либідь, 2013. 390 с.
3. *Голянич М.* Внутрішня форма слова і дискурс: монографія / М. І. Голянич. Івано-Франківськ: Видавничо-дизайнерський відділ ЦІТ Прикарпатського національного ун-ту ім. В. Стефаника, 2008. 296 с.
4. *Грабович Г.* До історії української літератури: Дослідження, есе, полеміка. Київ: Критика, 2003. 600 с.
5. *Зубрицька М. І.* Феміністичні роздуми про літературу: Гендерні студії. Львів: Літопис, 2001. 192 с.
6. *Зварич О. В.* Методологічні засади інтерпретації літературного тексту. Київ: Академвидав, 2018. 240 с.
7. *Ковалів Ю. І.* Сучасна українська літературна критика: Теорія, методологія, практика. Київ: Академвидав, 2008. 320 с.
8. *Козлик І. В.* Сучасна літературознавча епістемологія (Лекційні матеріали): навчальний посібник. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2023. 212 с.
9. *Кулінич-Єнджіювська М.* Постколоніальна критика у світовій та українській літературі. Київ: Либідь, 2012. 285 с.

10. *Міхед О.* Інший простір: Сучасна методологія інтерпретації текстів. Київ: Laurus, 2015. 280 с.
11. *Пахаренко В. І.* Постмодернізм у сучасному літературознавстві. Київ: Знання, 2010. 264 с.
12. *Рябчук М.* Дискурс модерності: Постколоніальні студії в Україні. Київ: Дух і Літера, 2013. 296 с.
13. *Сінченко О. Д.* Комунікативні стратегії в теорії літератури: автор, текст, читач: Навчальний посібник. К.: Логос, 2015. 170 с.
14. *Солецький О.* Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с.
15. *Філоненко С. В.* Сучасна літературна критика: Методи і підходи. Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2014. 340 с.
16. *Шевченко В. А.* Наративні стратегії в сучасному літературознавстві. Львів: Літопис, 2019. 308 с.

Тема 2.

Структуралізм і постструктуралізм. Деконструкція тексту

ПЛАН

1. Історичний контекст зародження та функціонування структуралізму.
2. Фердинан де Соссюр і народження структуралізму. Структуральна лінгвістика.
3. Структуралізм у літературознавчих дослідженнях.
4. Приклад використання структуральної методології (Едгар По «Овальний портрет»).
5. Теоретичні відмінності між структуралізмом і постструктуралізмом.
6. Проблема відсутності «центру» в постструктуралізмі. Постструктуралістичний метод в літературознавстві.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погиначко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.
2. Еко У. Поміж автором і текстом / пер. У. Головацька. *Слово Знак Дискурс Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / За редакцією М. Зубрицької*. Львів: Літопис, 2002. С. 564–578.
3. Баган М. П. Методи та організація сучасних філологічних досліджень: [навчально-методичний посібник для практичних занять та самостійної роботи студентів]. Київ: Видавничий центр КНЛУ, 2023. 65 с. <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/handle/787878787/5142>
4. Зборовська Н. Психологія і літературознавство. К., 2003. 392 с.
5. Короткий тематичний літературознавчий словник. Ч. IV: Напрями, школи, течії в теорії літератури: навчальний посібник; 4-те вид. / уклала Галина Білик. Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2021. 128 с.
6. Козубенко Л. Структуралізм як напрям літературознавчих досліджень. *Теоретична і дидактична філологія*, № 32 (Квітень 24, 2020): 42–48.
7. Літературознавчий словник-довідник / Укл. Р. Т. Гром'як, Ю. І. Ковалів та ін. К., 1997. 659 с.
8. Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор. і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.
9. Повторева С. М. Структуралізм і постструктуралізм в контексті сучасного гуманітарного пізнання. *Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. «Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)», 30 листопада 2017 р.* / редкол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.]. 2017. с. 95–99 https://library.mau.com.ua/Naukovi_vydannya/Problemy_modernizacii/Problemy_modernizacii_Vyp_5_2017.pdf
10. Квіт С. Основи герменевтики. К., 2003. 154 с.
11. Ференц Н. С. Сучасні методологічні засади літературознавства: навч.-метод. посіб. для студ. філол. фак. / упоряд.: О. М. Чижмар; від-

повід. за вип.: В.В.Барчан.; рец.: Н.Й.Ребрик, О.Ю.Кузьма. Ужгород: Гражда, 2021. 140 с. <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/37051>

Тема 3. Методологія наратології

ПЛАН

1. Вступ. Огляд та історія формування поняття «наратологія». Ознаки наративності.
2. Аристотель про типи оповіді.
3. Наратологічні зосередження Володимира Проппа.
4. Процес розповіді у трактуванні Жерара Женетта.
 4. 1. Жерар Женетт в історії літературознавства.
 4. 2. Міметичний та дієгетичний тип нарації.
 4. 3. Типи фокалізації.
 4. 4. Наратор. Класифікація видів.
 4. 5. Час та оповідь.
 4. 6. Обрамлення оповіді.
 4. 7. Способи нарації.
5. Наратологічні особливості оповідання «Овальний портрет» Е.По в інтерпретації П.Баррі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. *Баррі П.* Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.
2. Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.
3. *Папуша І.* Між розповіддю і дискурсом: українська література в наративній перспективі [Текст] / І. Папуша. *Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка*. Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТДПУ, 1999. Серія:

Літературознавство. Вип. 5. С. 67–71 (усі статті цього автора є на сайті – <https://papusha.at.ua/publ/1>).

4. Папуша І. Що таке наратологія? (огляд концепцій) [Текст] / І. Папуша. Наративні виміри літератури. Матеріали міжнародної конференції з наратології. Тернопіль, Україна, 23–24 жовтня 2003 р./ Упор. Папуша І. В. *Studia Methodologica*. Випуск 16. Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2005. С. 29–46 (<https://papusha.at.ua/publ/1-1-0-30>).

5. Папуша І. Наративні моделі українського реалізму [Текст] / І. Папуша. *Біблія і культура. Збірник наукових статей*. Вип. 7. Чернівці: Рута, 2005. С. 170–177 (<https://papusha.at.ua/publ/1>).

6. Леценко Г. В. Сучасна когнітивна наратологія: напрями і пріоритети досліджень. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету*. 2017. Випуск XII. С. 47–54 (<https://philology.bdpu.org/wp-content/uploads/2017/10/8-3.pdf>).

7. Папуша І. До антропології чаювання в наративі української реалістичної прози [Текст] / І. Папуша. *Studia methodologica*. 2008. № 24. С. – 214–221.

8. Солецький О. Буфонадно-емблематичні «префігурації» Леся Мартовича. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2015. Випуск 17, Том 1. Одеса, 2015. С. 46–50.

Тема 4.

Сучасна психоаналітична критика

ПЛАН

1. Розвиток психоаналітичної теорії та літературознавство (Н. Зборовська).
2. Зигмунд Фройд і класичний психоаналіз.
3. Фройдівий аналіз психічних травм і світ літератури та культури.
4. Едіпів комплекс як головний код психоаналітичної теорії.
5. Фройдизм в літературознавстві.

6. К.-Г.Юнг про два різновиди творчості.
7. Емблематика і психоаналіз.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Бреусенко О. А. Застосування образу Нарциса в пояснювальних моделях вчення Г. С. Сковороди та класичного психоаналізу. *Г. С. Сковорода – видатний український філософ і просвітитель: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції. 29–30 листопада 1994 р., м. Переяслав-Хмельницький. Київ, 1994. С. 89–91.*
2. Ващенко В. В. Психоаналіз як історична дисципліна: археологічний дискурс у текстах З.Фрейда. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Історія. Філософія. Політологія: зб. наук. праць. Одеса: Фенікс, 2014. Вип. № 6. С. 25–31*
3. Вільчинська С. Мистецтво бути: філософія серця і психоаналіз. Григорій Сковорода – український мислитель: ювілейні читання до 270-річчя від дня народження. Львів: Львівський університет ім. І. Франка та ін., 1992. С. 46–47.
4. Зборовська Н. Код української літератури. Проект психоісторії новітньої української літератури. Київ: Академвидав, 2006. 502 с.
5. Зборовська Н. В. Психоаналіз і літературознавство: посібник. Київ: Академвидав, 2003. 392 с.
6. Солецький О. Емблематична традиція і метод Карла Ґустава Юнга. *Південний архів. Збірник наукових праць. Філологічні науки. Випуск LXVIII. Херсон, 2017. С. 138–142.*
7. Солецький О. Емблематичні «механізми» і теорія Зигмунда Фрейда. *Прикарпатський вісник НТШ. Слово. 2017. № 3 (39). С. 159–171.*
8. Солецький О. М. Емблематичні структури психоаналізу (теорія М.Кляйн і іконічно-конвенційна сигніфікація). *Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки. 2017. № 2 (49). С. 4–10.*
9. Солецький О. Іконічно-конвенційна парадигма та «емблематична» акомодация «Коду української літератури» Ніли Зборовської. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія». 2017. № 29. С. 52–56.*

10. Фройд З. Вступ до психоаналізу http://aps-m.org/wp-content/uploads/2017/03/Vstup_do_psykhoanalizu.pdf

11. Юнг К. Г. Архетипи і колективне несвідоме / Переклала з німецької Катерина Котюк; Науковий редактор українського видання Олег Фешовець. Львів: Видавництво «Астролябія», 2013. 588 с.

Лекція 5. Феміністична методологія

ПЛАН

1. Жіночий рух і феміністична критика.
2. Теоретичні основи феміністичної критики.
3. Феміністична критика й оцінювання функцій та можливостей «жіночого письма».
4. Психоаналіз як методологічна основа феміністичної критики.
5. Специфіка та формат феміністичної критики. Гендерна рівність у сучасному світі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. С. 144–162.

2. Білоцерковець А. Ю. «Жіноча література» як об'єкт феміністичної літературної критики / А. Ю. Білоцерковець. *Держава та регіони. Сер.: Гуманітарні науки*. 2013. № 4. С. 13–17 (http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2013_4_5)

3. Говоська М. Проблеми феміністичної літературної критики: одісея сучасних теорій. *Studia Methodologica: [науковий збірник]* / гол. ред. Р. Гром'як; відп. ред. Ю. Завадський; редкол.: О. Куца, М. Любашук, Н. Поплавська [та ін.]. Тернопіль: ТНПУ, 2011. Вип. 31. С. 129–133. (<http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/2618>)

4. Бовуар де С. Друга стаття: В 2 т. Т 1. К.: Основи, 1994. 390 с.

5. Павличко С. Чи потрібна українському літературознавству феміністична школа? *Слово і час*, 1991, № 6. С. 10–15.

6. *Стельмах Х.* Теорії жіночого письма та феміністична критика / Х. Стельмах. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського.* 2012. Вип. 19. С. 357–365. (http://nbuv.gov.ua/UJRN/kdsm_2012_19_50)

8. *Храброва Г. М.* Особливості діалогу феміністичних досліджень і літературознавчого дискурсу / Г. М. Храброва. *Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки.* 2013. № 2–3. С. 18–24 (http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2013_2-3_5)

Критика Феміністична / Feminist Critique – <https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=DY4Tc0kAAAAJ>

Тема 6. Літературознавча когнітивістика. Міждисциплінарні студії

ПЛАН

1. Літературознавча когнітивістика.
2. Теорія інтертекстуальності. Компаративістика.
3. Інтермедіальні методології.
4. Екокритична методологія.
5. Постколоніальні студії.
6. Феноменологія. Рецептивна естетика.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. *Баррі П.* Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.

2. *Бовсунівська Т. В.* Когнітивна жанрологія та поетика: Монографія. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.

3. *Генералюк Л.* Шляхи формування інтермедіальних досліджень. *Слово і Час.* 2020. № 3. С. 3–27.

4. Енциклопедія постмодернізму /за ред. Ч. Е. Вінквіста, В. Е. Тейлора. Київ: Основи, 2003. 503 с.

5. *Зборовська Н.* Психоаналіз і літературознавство. К., 2003. 392 с.
6. *Ковалів Ю. І.* Абетка дисертанта: методологічні принципи написання дисертації: Посібник / Юрій Ковалів. Київ: Твім інтер, 2009. 460 с.
7. *Кочерга С., Вісич О.* Літературознавча інтермедіальність: генеза і сучасні горизонти. Навчальний посібник для здобувачів вищої освіти. Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2023. 286 с.
8. Література. Теорія. Методологія / Упоряд. Д. Уліцька. К., 2006. 467 с.
9. Літературознавча рецепція і компаративістичний дискурс: Монографія / За ред. Романа Гром'яка. Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. 367 с.
10. Методологія сучасного літературознавства: навчально-методичний посібник / Упорядники О. В. Кеба, Т. В. Кеба, Р. М. Семелюк. Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2015. 116 с.
11. *Мочернюк Н.* Поза контекстом: Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєння: монографія. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2018. 392 с.

Завдання до практичних занять

● Практичне заняття № 1 **Літературознавча методологія** **в історико-культурному контексті**

ПЛАН

1. Художні уявлення і первісне мислення (концепції О.Потебні, К. Л. Стросса), їх вплив на розвиток літературознавчої думки.
2. Платон про мистецтво і його місце у суспільстві.
3. «Поетика», «Риторика» й «Естетика» Аристотеля. Загальний огляд.
4. Літературознавчі концепції XIX–XX століття (Міфологічна школа. Біографічний метод. Культурно-історична школа. Компаративістика. Інтуїтивізм. Фройдизм.).
5. Формалізм і його вплив на літературознавство XX століття. Середовища та товариства «формалістів».

Завдання. Прочитати оповідання Леся Мартовича «Народна ноша» і проаналізувати його в контексті досліджень міфоаналізу, методології О.Потебні, К. Л. Строса, категорій розвитку драматичної дії Аристотеля.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Адорно Т. Теорія естетики / Пер. з нім. П.Тарашук. Київ: Видавництво Соломії Павличко «Основи», 2002. 518 с.

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.

Біографічний метод. Літературознавчий словник-довідник / за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. Київ: ВЦ «Академія», 2007. С. 88–89.

Бакула Б. Кілька міркувань на тему інтегральної компаративістики. Слово і час. 2002. № 3. С. 50–58.

Будний В. В., Ільницький М. М. Порівняльне літературознавство. Підручник. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 3–29.

Білоус П. Вступ до літературознавства. Теорія літератури. Психологія літературної творчості: Лекції / Петро Білоус. Житомир, 2009. 345 с.

Вступ до літературознавства: хрестоматія: навч. посіб. для студентів. К.: Либідь, 1995. 256 с.

Галич О. А. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне: Вид-во РГУ, 1997. 544 с.

Культурно-історична школа. *Лексикон загального та порівняльного літературознавства*. Чернівці: Золоті литаври / голова ред. А. Волков. 2001. С. 275–277. – 634 с.

Леві-Строс Клод. Первісне мислення / Пер. з фр., вступне слово та примітки С. Йосипенка. К.: Український Центр духовної культури, 2000. 324 с. https://chtyvo.org.ua/authors/Levi-Strauss_Claude/Pervisne_myslennia/

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.

Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: Підручник./ За наук. ред. Олександра Галича. 3-тє вид., стереотип. К.: Либідь, 2006. 488 с.

Потебня О. Думка й мова. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* / Львів. держ. ун-т ім. Івана Франка. Центр гуманіт. дослідж., Наук. т-во ім. Шевченка; за ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. С. 23–40. <https://surl.li/qgirzk>

Рассел Б., Історія західної філософії / пер. з англ. Ю. Лісняка, П. Тарашука. Київ: Основи, 1995. 759 с.

Солецкий О. Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с. <https://surl.li/kkyzwl>

Soletskiy O. Iconic-Conventional Myth Synergy. *Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*. Vol.9. No.2, 2022. P. 35–44. DOI: <https://doi.org/10.15330/jpnu.9.2.35-43>

● Практичне заняття № 2

Міфологічна та неоміфологічна критика

ПЛАН

1. Загальна характеристика міфологічної школи, її різновиди. Основні положення праці Вільгельма та Якоба Грімм «Німецька міфологія» (1835).
2. Концепція засновника «порівняльної міфології» М.Мюллера («Досліди з порівняльної міфології»; «Читання про науку про мову»).
3. Теорія символу й міфу Георга Фрідріха Крейцера.
4. Представники міфологічної школи в Україні (М. Максимович, М.Костомаров, О.Потебня, Р.Піхманець).
5. Наукова діяльність Клода Леві-Строса у контексті структуралізму. Структуральна методологія Леві-Строса у праці «Первісне мислення». Кореляція мислення, мови та письма в «Структуральній антропології».
6. Особливості неоміфологічної (ритуально-міфологічної) критики. Зміст та проблематика праці «Золота галузка» Джеймса Джорджа Фрейзера. Міфологічний образ у трактуванні Джозефа Джона Кемпбелла. Зміст праці «Герой із тисячею облич».

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ:

1. Законспектувати статті М.Нефьодова «Неоміфологізм», «Неоміфологічна (ритуально-міфологічна школа)» с. 369–371 (http://shron1.chtyvo.org.ua/Volkov_Anatolii/Leksykon_zahalnoho_ta_porivnialnoho_literaturoznavstva.pdf).
2. Опрацювати розділи «Магія», «Табу на слова» з книги Джеймса Джорджа Фрейзера «Золота галузка» (The Golden Bough: A Study of Magic and Religion by James George Frazer). <https://gutenberg.org/cache/epub/3623/pg3623-images.html>
3. Прочитати розділ з книги Джозефа Кемпбелла «Тисячолікий герой». (Переклад з англ.: Олександр Мокровольський. Львів: Terra incognita. 2020. 416 с.)

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Венгринюк Х. Бінарність як об'єкт гуманітарного дослідження в працях структуралістів. *Studia Methodologica*, 2011. № 32, С. 20–25 (<http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/2988>)

Гнатюк В. Нарис української міфології. Львів: НАН України, Інститут народознавства, 2000. 263 с.

Давидюк В. Концепції і рецепції. Луцьк: Твердиня, 2007. 288 с.

Гуцуляк О. Б. Пошуки заповітного царства: Міф-текст-реальність. Івано-Франківськ: Місто-НВ, 2007. 540 с.

Йосипенко С. «Первісне мислення» в творчості Клода Леві-Строса. *Первісне мислення*. К.: Український Центр духовної культури, 2000. ст. 3–11.

Кемпбелл Д. Тисячолікий герой. Переклад з англ.: Олександр Мокровольський. Львів: Terra incognita. 2020. 416 с.

Костомаров М. Слов'янська міфологія. Київ: ФОП Стебеляк О. М., 2014. 200 с.

Куць О. Етнологічний структуралізм Клода Леві-Строса. *Науковий часопис*. К., 2007. № 16 (29). С. 177–183. (<http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/123456789/3339/1/Kuts.pdf>)

Леві-Строс К. Первісне мислення. К.: Український центр духовної культури, 2000. 324 с.

Леві-Строс К. Структурна антропологія. Пер. з франц.: Борисюк Зоя. К.: Основи, 1997. 387 с.

Нефьодов М. Неоміфологізм, Неоміфологічна (ритуально-міфологічна школа) с. 369–371 (http://shron1.chtyvo.org.ua/Volkov_Anatolii/Leksykon_zahalnoho_ta_porivnialnoho_literaturoznavstva.pdf).

Нечуй-Левицький І. С. Світогляд українського народу. Ескіз української міфології. К.: Обереги, 1992. 88 с.

Піхманець Р. В. Із покутської книги буття. Засади творчого мислення Василя Стефаника, Марка Черемшини і Леся Мартовича [монографія]. Серія «Бібліотека “ЛітАкценту”». К.: Темпора, 2012. 580 с.

Сарабун О. Кореляція мислення, мови та письма у структурній антропології Клода Леві-Строса. / Оксана Сарабун. *Свідомість, мозок, мова: актуальні проблеми та міждисциплінарні досягнення: збірник ма-*

теріалів Міжнародної науково-практичної конференції (19–20 квітня 2018 р., Львів). Львів: ЛНМУ ім. Д. Галицького, 2018. С. 187–190

● Практичне заняття № 3

Структурування та деконструювання тексту

ПЛАН

1. Поняття структуралізму, структури. Фердинан де Соссюр і структуральна концепція мови.
2. Структуралізм у літературознавчих дослідженнях. Теорія літературного твору. Концепція поетичної мови.
3. Структуральний принцип Ролана Барта та Клода Леві-Строса.
4. Філософсько-теоретичні засади постструктуралізму.
5. Ролан Барт – теоретик і практик постструктуралізму. Концепція тексту.
6. «Археологія знання» Мішеля Фуко. Поняття дискурсу. Концепція автора.
7. Деконструкція як стратегія нового прочитання культури. Жак Дерріда. Деконструктивізм і Поль де Ман.

ЗАВДАННЯ

Проаналізувати оповідання «Овальний портрет» Едгара По у контексті завдань структуральної та деконструктивістської методології.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Тексти представників структуралізму та постструктуралізму:

Фердинан де Соссюр «Курс загальної лінгвістики». (http://shron1.chtyvo.org.ua/Sosjur_Ferdynan_de/Kurs_zahalnoi_linhvistyky.pdf)

Клод Леві-Строс «Первісне мислення» (http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0001643.)

Ролан Барт «Від твору до тексту», «Текстуальний аналіз «Вальдемара» Е.По» (с. 378–405) (http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF&S21STR=ukr0001643).

ОГЛЯДОВО-АНАЛІТИЧНА ЛІТЕРАТУРА

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погінайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.

Зборовська Н. Психоданаліз і літературознавство. К., 2003. 392 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.

Квіт С. Основи герменевтики Київ: «КМ Академія», 2003. 192с.

Паличка Л. Основні тези постструктуралістської методології Ельської школи / Л. Паличка. *Літературознавство. Фольклористика. Культурологія*. 2012. Вип. 11–12. С. 51–57. <https://surl.li/rigmra>

● Практичне заняття № 4

Наратологія

Методологія інтерпретації процесу «оповідності»

ПЛАН

1. Історія формування наратології. Проблема оповідності художньої літератури.
2. Наратологічна проблематика у працях літературознавців різних епох.
3. Процес розповіді у трактуванні Жерара Женетта.
 - Міметичний та дієгетичний тип нарації.
 - Типи фокалізації.
 - Наратор. Класифікація типів.
 - Час та оповідь.
 - Обрамлення оповіді.

– Способи нарації.

4. Сучасна когнітивна наратологія.

ЗАВДАННЯ:

Проаналізуйте новели Василя Стефаника «Побожна» та «Овальний портрет» Едгара По за допомогою наратологічної методології.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.

Лещенко Г. В. Сучасна когнітивна наратологія: напрями і пріоритети досліджень. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Сер.: Філологічні науки.* 2017. Вип. 12. С. 47–52. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nzbdpufn_2017_12_8.

Мацевко-Бекерська Л. Українська мала проза кінця XIX – початку XX століть у дзеркалі наратології. Львів: Сплайн, 2008. 408 с.

Папуша І. Modus ponens. Нариси з наратології. Тернопіль: Крок, 2013. 260с. (http://shron1.chtyvo.org.ua/Papusha_Ihor/Modus_ponens_Narysy_z_naratolohii.pdf).

Папуша І. Між розповіддю і дискурсом: українська література в наративній перспективі [Текст] / І. Папуша. *Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.* Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТДПУ, 1999. Серія: Літературознавство. Вип. 5. С. 67–71 (усі статті цього автора є на сайті – <https://papusha.at.ua/publ/1>).

Папуша І. Що таке наратологія? (огляд концепцій) [Текст] / І. Папуша. *Studia Methodologica.* Випуск 16. Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2005. С. 29–46 (<https://papusha.at.ua/publ/1-1-0-30>).

Папуша І. Наративні моделі українського реалізму [Текст] / І. Папуша. *Біблія і культура.* Збірник наукових статей. – Вип. 7. Чернівці: Рута, 2005. С. 170–177 (<https://papusha.at.ua/publ/1>).

Савчук Р. Історія становлення наратології: від античної поетики до нових наративних практик студіювання художнього тексту (<http://journals.uran.ua/index.php/2411-5991/article/viewFile/61100/56779>).

● Практичне заняття № 5

Семіотика та лінгвоаналіз

ПЛАН

1. Особливості семіотичного літературознавства.
2. Інтертекстуальність і семіотика: концепція У.Еко.
3. Концепція Ч.Пірса.
4. Літературна семіотика і вчення про знаки. Ідея як знак.
5. Лінгвістичний аналіз тексту та стилістика.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

1. Аналіз оповідання Леся Мартовича «Народна ноша» в контексті семіотичної методології.
2. Законспектувати статтю Еко У. «Поетика відкритого твору», яка розміщена в книзі – Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / за ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. 633 с. С. 406–420.
3. Опрацювати фрагментарно працю – Еко, Умберто. Роль читача [Текст]: дослідження з семіотики текстів: 3б. есе / У.Еко; пер. з англ. М. Гірняк. Л.: Літопис, 2004. 383 с.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Боговін О. Базові поняття французької семіотичної школи у сучасному прочитанні. Південний архів. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2018. Вип. 74. С. 136–139. (<https://pa.journal.kspu.edu/index.php/pa/article/view/494/493>)

Еко У. Поетика відкритого твору. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки XX ст. / за ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. С. 406–420.

Еко У. Роль читача [Текст]: дослідження з семіотики текстів: 3б. есе / У.Еко; пер. з англ. М. Гірняк. Л.: Літопис, 2004. 383 с.

Ділі Джон. Основи семіотики/ Перекл. з англ. та наук. ред. Анатолій Карась К.: Арсенал, 2000. 232 с. https://shron1.chtyvo.org.ua/Deely_John/Osnovy_semiotyky.pdf

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 216–232.

Лінгвістичний аналіз тексту: словник термінів / [Голянич М. І., Іванишин Н. Я., Ріжко Р. Л., Стефурак Р. І.]; за редакцією М. І. Голянич. Івано-Франківськ: Сімик, 2012. 392 с.

Комісар Л. П. Інтертекстуальність як семіотика, орієнтована на код (аналіз комунікативносеміотичної теорії Умберто Еко). Мультиверсум. НАН України, Інст філос. ім. Г. С. Сковороди. 2008. Вип. 68. С. 25–37. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/71958/3-Komisar.pdf?sequence=1>)

● Практичне заняття № 6

Міжтекстовість та інтермедіальні студії

ПЛАН

1. Поняття про інтертекстуальність, її типи.
2. Засоби вираження міжтекстовості. Зв'язок текст-текст, текст-жанр, текст-дійсність.
3. Міжтекстовість та мімезис, міжтекстовість та опосередкування. Форми інтертекстуальності.
4. Інтермедіальні студії – засвоєння художньо-естетичних основ взаємозв'язку літератури з іншими видами мистецтв – живописом, музикою, кіномистецтвом, театром, скульптурою тощо.
5. Термінологічна база інтермедіальних студій (інтертекстуальність, медіа, медіальність, інтермедіальність, синтез мистецтв, взаємодія мистецтв, сугестія, екфразис, інтеракціонізм, інтерполяція, претекст, міський текст, урбанізм, кінотекст, кінонаратив тощо).
6. Гастрономія та літературознавство у книзі В. Шивельбуша «Смакаю. Соціальна історія прянощів, збудників та дурманів».

ЗАВДАННЯ:

Проаналізувати новелу Едгара По «Овальний портрет» у контексті інтертекстуальної та інтермедіальної методології.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Аплікація. *Літературознавчий словник-довідник* / за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. Київ: ВЦ «Академія», 2007. С. 55–56.

Баррі, П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.

Знакова ситуація; Інтертекстуальність; Лего. *Літературознавча енциклопедія: у 2 т.* / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. Т. 1: А-Л. С. 394–395; 431–432; 548.

Преконструкт; Соціальний текст; Цитатне мислення. *Літературознавча енциклопедія: у 2 т.* / авт.-уклад. Ю. І. Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. Т. 2: М-Я. С. 265; 421; 571.

Інтертекст. *Лексикон загального та порівняльного літературознавства*. Чернівці: Золоті литаври / голова ред. А. Волков. 2001. С. 233, 634 с.

Інтертекстуальність: історія, теорія, поетика: навч. посіб. / Мар'яна Шаповал. К.: Вид.-полігр. центр «Київ. ун-т», 2013. 167 с.

Мочернюк Н. Поза контекстом. Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєння: монографія. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 392 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 216–232.

Переломова, О. С. Інтертекстуальність – структурна ознака текстів українського постмодерного художнього дискурсу [Текст]. *Вісник Сумського державного університету. Серія Філологія*. 2008. № 1. С. 174–180.

Чистяк Д. О. Трансформація французької інтертекстуальної теорії у радянській і пострадянській філологічній науці. *Нова філологія*. 2011. № 44.

Швець Я. Застосування термінів інтертекстуальність та інтертекст у сучасній комунікативній лінгвістиці. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2010. № 675: Проблеми української термінології. С. 195–197.

Фесенко В. Дивитись / бачити / читати. Інтермедіальний дискурс літератури і живопису. Київ, Самвидав. 2009. 320 с.

Шаповал М. Інтертекстуальність: історія, теорія, поетика. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. 167 с.

Adaptation Studies: New Approaches / eds. Ch. Albrecht-Crane, D. Cutchins. Fairleigh Dickinson UP, 2010. 306 p.

Adaptations: from Text to Screen, Screen to Text / eds. D. Cartmell, I. Whelehan. London and New York: Routledge, 1999. 266 p.

Books in Motion: Adaptation, Intertextuality, Authorship / ed. M. Aragam. Amsterdam and New York: Rodopi, 2005. 288 p.

The Literature / Film Reader: Issues of Adaptation / ed. by J. M. Welsh, P. Lev. Lanham, Maryland; Toronto; Plymouth, UK: The scarecrow press, 2007. 361 p.

● Практичне заняття № 7

Феміністична методологія

ПЛАН

1. Фемінізм і феміністична критика. Поняття про гендерні студії. Зародження, етапи розвитку та представники феміністичної критики.

2. Жіночий рух та історія. Феміністична критика і роль теорії. Феміністична критика і мова.

3. Феміністична критика і психоаналіз. Приклад феміністичної критики.

4. Феміністична теорія і критика Юлії Кристєвої. Зміст праць «Влада жаху»: есе про приниження», «Чужинці щодо себе», «Спочатку була любов: психоаналіз і віра».

5. Методологічні акценти праці Сімони де Бовуар «Друга стаття».

6. Неофройдизм у методології фемінізму – Люсі Ірігерей («Хірургічне люстро, про жінку»; «Ця стаття, що не одна»), Сара Кофман («Загадка жінки: жінка у текстах Фройда»).

7. Категорія «гінокритика» Елейн Шовалтер. Чотири моделі гінокритики: біологічна, лінгвістична, психоаналітична і культурна у статті «Феміністична критика у пущі».

ЗАВДАННЯ:

Проаналізувати новели Василя Стефаника «Побожна» та Едгара По «Овальний портрет» у контексті феміністичної методології.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. С. 144–162.

Білоцерковець А. Ю. «Жіноча література» як об'єкт феміністичної літературної критики. *Держава та регіони. Сер.: Гуманітарні науки*. 2013. № 4. С. 13–17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2013_4_5

Госовська М. Проблеми феміністичної літературної критики: одісея сучасних теорій. *Studia Methodologica*: [науковий збірник] / гол. ред. Р. Гром'як; відп. ред. Ю. Завадський; редкол.: О. Куца, М. Любашук, Н. Поплавська [та ін.]. Тернопіль: ТНПУ, 2011. Вип. 31. С. 129–133. (<http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/2618>)

Бовуар де С. Друга стаття: В 2 т. Т 1. К.: Основи, 1994. 390 с.

Критика Феміністична / Feminist Critique – <https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=DY4Tc0kAAAAAJ>

Павличко С. Чи потрібна українському літературознавству феміністична школа? *Слово і час*, 1991, № 6. С. 10–15.

Стельмах Х. Теорії жіночого письма та феміністична критика / Х. Стельмах. *Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського*. 2012. Вип. 19. С. 357–365. (http://nbuv.gov.ua/UJRN/kdsm_2012_19_50)

Храброва Г. М. Особливості діалогу феміністичних досліджень і літературознавчого дискурсу / Г. М. Храброва. *Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки*. 2013. № 2–3. С. 18–24 (http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2013_2-3_5)

● Практичне заняття № 8

Психоаналіз та «неофройдизм». Рецептивна естетика

ПЛАН

1. Психоаналітична критика як форма літературної критики.
2. Фройдівська інтерпретація об'єкта. Дослідження сновидінь. Герменевтика та психоаналіз.
3. К. Г. Юнг і теорія творчості
4. Психоаналітична концепція Жака Лакана.
5. Особливості психобіографічної інтерпретації. Дослідження українських вчених у руслі психобіографічної методології (Н.Зборовська, Р. Піхманець).
6. Аналіз тексту з погляду теорії рецептивної естетики.
7. Трактат Івана Франка «Із секретів поетичної творчості» як предтеча рецептивної естетики.
8. Рецепція як повторне творення. Реципієнт як сторона діалогу. Реципієнт як негоціант.

ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ:

1. Опрацювати статтю Ворок Х. «Іван Франко – дослідник сновидінь» (http://prima.lnu.edu.ua/faculty/Philol/www/visnyk/44_2008/44_2008_vorok.pdf).
2. Опрацювати розділ з книги З.Фрейда «Вступ до психоаналізу» – «Сновиддя» (с. 75–196, http://shron1.chtyvo.org.ua/Freud_Sigmund/Vstup_do_psykhoanalizu.pdf).
3. Спробуйте створити аналіз новели Леся Мартовича «Народна ноша», або оповідання Валерія Шевчука «У череві апокаліптичного звіра» у контексті психоаналітичної та рецептивної методології.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Гнатюк М. Франкова теорія рецепції художнього твору і деякі проблеми рецептивної естетики. *Слово і час*. 2013. № 7. С. 37–45.

(<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/147082/08-Hnatiuk.pdf?sequence=1>)

Дем'янюк М. Б. Психоаналітична інтерпретація літературного тексту / М. Б. Дем'янюк. *Вісн. Житомир. держ. ун-ту ім. І. Франка*. Житомир: ЖДУ, 2005. № 22. С. 160–163. (http://elar.khnu.km.ua/jspui/bitstream/123456789/2423/1/Demianiuk_Psychoanalytical_interpretation.pdf)

Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство: посібник. К.: Академвидав, 2003. 392 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 320–333

Клочек Г. Трактат Івана Франка «Із секретів поетичної творчості» як предтеча української рецептивної поетики. *Слово і Час*. 2007. № 4. С. 39–45 (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/11069/07-Klochek.pdf>)

Печарський А. У літературознавчих лабіринтах психоаналітичного методу дослідження. *Слово і Час*. 2011. № 6. С. 13–24. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/144186/03-Pecharsky.pdf?sequence=1>)

Сюта Г. Текст як об'єкт пізнання і стрижневе поняття рецептивної естетики та поетики / Г. Сюта. *Українська мова*. 2017. № 3. С. 64–76.. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrm_2017_3_7

Яусс Г. Р. Рецептивна естетика й літературна комунікація. *Слово і час*. 2007. № 6. С. 37–46. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/11302/06-Yaus.pdf>)

● Практичне заняття № 9

Феноменологія. Когнітивне літературознавство. Екокритика. Постколоніальна критика.

ПЛАН

1. Феноменологія у філософії та в літературознавстві.

2. Філософія літератури Романа Інгардена:
 - 1) спосіб існування літературного твору;
 - 2) будова літературного твору;
 - 3) літературний твір і його конкретизація.
3. Роль концепції Інгардена в літературознавстві ХХ століття, послідовники та інтерпретатори.
4. Основні завдання та методологія когнітивного літературознавства (етичне та тілесне, пізнання та тілесна пластика).
5. Екокритична методологія, основні завдання та принципи (проблеми екології та літературознавчі дослідження).
6. Методологія постколоніального літературознавства. Історія літератури як форма антиколоніального опору.

ЗАВДАННЯ:

Самостійно обрати текст письменника та здійснити його інтерпретацію у контексті завдань однієї з методологій.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

- Баррі П.* Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.
- Бовсунівська Т. В.* Когнітивна жанрологія та поетика: Монографія. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.
- Галич О.* Історія літературознавства [Текст]: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / О. А. Галич. К.: Либідь, 2013. 390 с.
- Зварич О. В.* Методологічні засади інтерпретації літературного тексту. Київ: Академвидав, 2018. 240 с.
- Кулінич-Єнджіївська М.* Постколоніальна критика у світовій та українській літературі. Київ: Либідь, 2012. 285 с.
- Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 114–134.
- Інгарден Р.* Про пізнавання літературного твору. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* / За ред. Марії Зубрицької, Літопис, Львів 2002, с. 179–189.

Гірняк М. Феноменологічна концепція Романа Інґардена в контексті теорії літературної комунікації. *Teka Kom. Pol.-Ukr. Zwiqz. Kult. OL PAN*, 2011. С. 22–31. (<http://journals.pan.pl/Content/93463/mainfile.pdf>)

Міхед О. Інший простір: Сучасна методологія інтерпретації текстів. Київ: Laurus, 2015. 280 с.

Рябчук М. Дискурс модерності: Постколоніальні студії в Україні. Київ: Дух і Літера, 2013. 296 с.

Солецький О. Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с.

Статкевич Л. П. Теоретико-методологічні форманти сучасної еко-критики / Л. П. Статкевич. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Філологія*. 2017. Вип. 76. С. 100–103. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhIFL_2017_76_24.

Тарнашинська Л. Проекція Інґарденівської феноменології в літературознавчій антропології: антропологема індивідуального голосу в художньо-образній системі українського шістдесятництва / Л. Тарнашинська. *Поетика художнього тексту*. Люблін, 2011. Т. 2. С. 99–108. (<http://journals.pan.pl/Content/93481/mainfile.pdf>)

Рекомендації для самостійної роботи студентів

● Завдання для самостійної роботи № 1

1. Опрацювати план першого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Адорно Т. Теорія естетики / Пер. з нім. П.Тарашук. Київ: Видавництво Соломії Павличко „Основи”, 2002. 518 с.

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.

Біографічний метод. Літературознавчий словник-довідник / за ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. Київ: ВЦ «Академія», 2007. С. 88–89.

Бакула Б. Кілька міркувань на тему інтегральної компаративістики. Слово і час. 2002. № 3. С. 50–58.

Будний В. В., Ільницький М. М. Порівняльне літературознавство. Підручник. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2008. С. 3–29.

Білоус П. Вступ до літературознавства. Теорія літератури. Психологія літературної творчості: Лекції / Петро Білоус. Житомир, 2009. 345 с.

Вступ до літературознавства: хрестоматія: навч. посіб. для студентів. К.: Либідь, 1995. 256 с.

Галич О. А. Загальне літературознавство / О. А. Галич, В. М. Назарець, Є. М. Васильєв. Рівне: Вид-во РГУ, 1997. 544 с.

Культурно-історична школа. *Лексикон загального та порівняльного літературознавства.* Чернівці: Золоті литаври / голова ред. А. Волков. 2001. С. 275–277.

Леві-Строс Клод. Первісне мислення / Пер. з фр., вступне слово та примітки С. Йосипенка. К.: Український Центр духовної культури, 2000. 324 с. https://chtyvo.org.ua/authors/Levi-Strauss_Claude/Pervisne_myslennia/

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.

Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: Підручник./ За наук. ред. Олександра Галича. 3-тє вид., стереотип. К.: Либідь, 2006. 488 с.

Потебня О. Думка й мова. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / Львів. держ. ун-т ім. Івана Франка. Центр гуманіт. дослідж., Наук. т-во ім. Шевченка; за ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. С. 23–40. <https://surl.li/qgirzk>

Рассел Б., Історія західної філософії / пер. з англ. Ю. Лісняка, П. Тарашука. Київ: Основи, 1995. 759 с.

Солецький О. Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с. <https://surl.li/kkyzwl>

Soletskyi O. Iconic-Conventional Myth Synergy. *Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*. Vol.9. No.2, 2022. P. 35–44. DOI: <https://doi.org/10.15330/jpnu.9.2.35-43>

2. Прочитати оповідання Леся Мартовича «Народна ноша» і проаналізувати його в контексті досліджень міфоаналізу, методології О.Потебні, К. Л. Строса, категорій розвитку драматичної дії Аристотеля.

● Завдання для самостійної роботи № 2

1. Опрацювати план другого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Венгринюк Х. Бінарність як об'єкт гуманітарного дослідження в працях структуралістів. *Studia Methodologica*, 2011. № 32, С. 20–25 (<http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/2988>)

Гнатюк В. Нарис української міфології. Львів: НАН України, Інститут народознавства, 2000. 263 с.

Давидюк В. Концепції і рецепції. Луцьк: Твердиня, 2007. 288 с.

Гуцуляк О. Б. Пошуки заповітного царства: Міф-текст-реальність. Івано-Франківськ: Місто-НВ, 2007. 540 с.

Йосипенко С. «Первісне мислення» в творчості Клода Леві-Строса. Первісне мислення. К.: Український Центр духовної культури, 2000. ст. 3–11.

Кемпбелл Д. Тисячоликий герой. Переклад з англ.: Олександр Мокровольський. Львів: Terra incognita. 2020. 416 с.

Костомаров М. Слов'янська міфологія. Київ: ФОП Стебеляк О. М., 2014. 200 с.

Куць О. Етнологічний структуралізм Клода Леві-Строса. *Науковий часопис*. К., 2007. № 16 (29). С. 177–183. (<http://enpuir.npu.edu.ua/bitstream/123456789/3339/1/Kuts.pdf>)

Леві-Строс К. Первісне мислення. К.: Український центр духовної культури, 2000. 324 с.

Леві-Строс К. Структурна антропологія. Пер. з франц.: Борисюк Зоя. К.: Основи, 1997. 387 с.

Нефьодов М. Неоміфологізм, Неоміфологічна (ритуально-міфологічна школа) с. 369–371 (http://shron1.chtyvo.org.ua/Volkov_Anatolii/Leksykon_zahalnoho_ta_porivnialnoho_literaturoznavstva.pdf).

Нечуй-Левицький І. С. Світогляд українського народу. Ескіз української міфології. К.: Обереги, 1992. 88 с.

Піхманець Р. В. Із покутської книги буття. Засади творчого мислення Василя Стефаника, Марка Черемшини і Леся Мартовича [монографія]. Серія «Бібліотека “ЛітАкценту”». К.: Темпора, 2012. 580 с.

Сарабун О. Кореляція мислення, мови та письма у структурній антропології Клода Леві-Строса. / Оксана Сарабун. *Свідомість, мозок, мова: актуальні проблеми та міждисциплінарні досягнення: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (19–20 квітня 2018 р., Львів)*. Львів: ЛНМУ ім. Д. Галицького, 2018. С. 187–190

2.1. Законспектувати статті М. Нефьодова «Неоміфологізм», «Неоміфологічна (ритуально-міфологічна школа)» с. 369–371 (http://shron1.chtyvo.org.ua/Volkov_Anatolii/Leksykon_zahalnoho_ta_porivnialnoho_literaturoznavstva.pdf).

2.2. Опрацювати розділи «Магія», «Табу на слова» з книги Джеймса Джорджа Фрейзера «Золота галузка» (The Golden Bough: A Study of

Magic and Religion by James George Frazer). <https://gutenberg.org/cache/epub/3623/pg3623-images.html>

2.3. Прочитати розділ з книги Джозефа Кемпбелла «Тисячолікий герой». (Переклад з англ.: Олександр Мокровольський. Львів: Terra incognita. 2020. 416 с.)

● Завдання для самостійної роботи № 3

1. Опрацювати план третього практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.

Зборовська Н. Психоданаліз і літературознавство. К., 2003. 392 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.

Квіт С. Основи герменевтики Київ: «КМ Академія», 2003. 192с.

Паличка Л. Основні тези постструктуралістської методології Єльської школи / Л. Паличка. *Літературознавство. Фольклористика. Культурологія*. 2012. Вип. 11–12. С. 51–57. <https://surl.li/rigmra>

2. Проаналізувати оповідання «Овальний портрет» Едгара По у контексті завдань структуральної та деконструктивістської методології.

3. Законспектувати тексти представників структуралізму та постструктуралізму

Фердинан де Соссюр «Курс загальної лінгвістики». (http://shron1.chtyvo.org.ua/Sosiur_Ferdynan_de/Kurs_zahalnoi_linhvistyky.pdf)

Клод Леві-Строс «Первісне мислення» ([http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0001643.\)](http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0001643.))

Ролан Барт «Від твору до тексту», «Текстуальний аналіз «Вальдемара» Е.По» (с. 378–405) (<http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z2>

1ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10
&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P0
2=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0001643).

● Завдання для самостійної роботи № 4

1. Опрацювати план четвертого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.

Леценко Г. В. Сучасна когнітивна наратологія: напрями і пріоритети досліджень. *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Сер.: Філологічні науки.* 2017. Вип. 12. С. 47–52. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/nzbdpufn_2017_12_8.

Мацевко-Бекерська Л. Українська мала проза кінця XIX – початку XX століть у дзеркалі наратології. Львів: Сплайн, 2008. 408 с.

Папуша І. Modus ponens. Нариси з наратології. Тернопіль: Крок, 2013. 260с. (http://shron1.chtyvo.org.ua/Papusha_Ihor/Modus_ponens_Narysy_z_naratolohii.pdf).

Папуша І. Між розповіддю і дискурсом: українська література в наративній перспективі [Текст] / І. Папуша. *Наукові записки Тернопільського державного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.* Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТДПУ, 1999. Серія: Літературознавство. Вип. 5. С. 67–71 (усі статті цього автора є на сайті – <https://papusha.at.ua/publ/1>).

Папуша І. Що таке наратологія? (огляд концепцій) [Текст] / І. Папуша. *Studia Methodologica.* Випуск 16. Тернопіль: Редакційно-видавничий відділ ТНПУ, 2005. С. 29–46 (<https://papusha.at.ua/publ/1-1-0-30>).

Папуша І. Наративні моделі українського реалізму [Текст] / І. Папуша. *Біблія і культура. Збірник наукових статей.* – Вип. 7. Чернівці: Рута, 2005. С. 170–177 (<https://papusha.at.ua/publ/1>).

Савчук Р. Історія становлення наратології: від античної поетики до нових наративних практик студіювання художнього тексту (<http://journals.uran.ua/index.php/2411-5991/article/viewFile/61100/56779>).

2. Прочитати оповідання В.Винниченка «Краса і сила» (<https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=4193>) та визначити засоби оповідності.

3. Проаналізуйте новели Василя Стефаника «Побожна» та «Овальний портрет» Едгара По за допомогою наратологічної методології.

● Завдання для самостійної роботи № 5

1. Опрацювати план п'ятого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 216–232.

Лінгвістичний аналіз тексту: словник термінів / [Голянич М. І., Іванишин Н. Я., Ріжко Р. Л., Стефурак Р. І.]; за редакцією М. І. Голянич. Івано-Франківськ: Сімик, 2012. 392 с.

Комісар Л. П. Інтертекстуальність як семіотика, орієнтована на код (аналіз комунікативносеміотичної теорії Умберто Еко). *Мультиверсум*. НАН України, Інст філософ. ім. Г. С. Сковороди. 2008. Вип. 68. С. 25–37. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/71958/3-Komisar.pdf?sequence=1>)

Боговін О. Базові поняття французької семіотичної школи у сучасному прочитанні. *Південний архів*. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2018. Вип. 74. С. 136–139. (<https://pa.journal.kspu.edu/index.php/pa/article/view/494/493>)

Еко У. Поетика відкритого твору. *Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* / за ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. С. 406–420.

Еко У. Роль читача [Текст]: дослідження з семіотики текстів: 36. есе / У. Еко; пер. з англ. М. Гірняк. Л.: Літопис, 2004. 383 с.

Ділі Джон. Основи семіотики/ Перекл. з англ. та наук. ред. Анатолій Карась К.: Арсенал, 2000. 232 с. https://shron1.chtyvo.org.ua/Deely_John/Osnovy_semiotyky.pdf

2. Аналіз оповідання Леся Мартовича «Народна ноша» в контексті семіотичної методології.

3. Законспектувати статтю Еко У. «Поетика відкритого твору», яка розміщена в книзі – Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / за ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 1996. 633 с. С. 406–420.

4. Опрацювати фрагментарно працю – Еко У. Роль читача [Текст]: дослідження з семіотики текстів: 3б. есе / У.Еко; пер. з англ. М.Гірняк. Л.: Літопис, 2004. 383 с.

● Завдання для самостійної роботи № 6

1. Опрацювати план шостого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Аплікація. *Літературознавчий словник-довідник* / за ред. Р.Т.Гром'яка, Ю.І.Коваліва, В.І.Теремка. Київ: ВЦ «Академія», 2007. С. 55–56.

Баррі . Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р.Семків. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.

Знакова ситуація; *Інтертекстуальність*; *Лего*. *Літературознавча енциклопедія: у 2 т.* / авт.-уклад. Ю.І.Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. Т. 1: А-Л. С. 394–395; 431–432; 548.

Преконструкт; Соціальний текст; Цитатне мислення. *Літературознавча енциклопедія: у 2 т.* / авт.-уклад. Ю.І.Ковалів. Київ: ВЦ «Академія», 2007. Т. 2: М-Я. С. 265; 421; 571.

Інтертекст. *Лексикон загального та порівняльного літературознавства*. Чернівці: Золоті литаври / голова ред. А.Волков. 2001. С. 233, 634 с.

Інтертекстуальність: історія, теорія, поетика: навч. посіб. / Мар'яна Шаповал. К.: Вид.-полігр. центр «Київ. ун-т», 2013. 167 с.

Мочернюк Н. Поза контекстом. Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєнної: монографія. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 392 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 216–232.

Переломова О. Інтертекстуальність – структурна ознака текстів українського постмодерного художнього дискурсу [Текст]. *Вісник Сумського державного університету. Серія Філологія*. 2008. № 1. С. 174–180.

Чистяк Д. О. Трансформація французької інтертекстуальної теорії у радянській і пострадянській філологічній науці. *Нова філологія*. 2011. № 44.

Швець Я. Застосування термінів інтертекстуальність та інтертекст у сучасній комунікативній лінгвістиці. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2010. № 675: Проблеми української термінології. С. 195–197.

Фесенко В. Дивитись / бачити / читати. Інтермедіальний дискурс літератури і живопису. Київ, Самвидав. 2009. 320 с.

Шановал М. Інтертекстуальність: історія, теорія, поетика. Київ: ВПЦ «Київський університет», 2013. 167 с.

Adaptation Studies: New Approaches / eds. Ch. Albrecht-Crane, D. Cutchins. Fairleigh Dickinson UP, 2010. 306 p.

Adaptations: from Text to Screen, Screen to Text / eds. D. Cartmell, I. Whelehan. London and New York: Routledge, 1999. 266 p.

Books in Motion: Adaptation, Intertextuality, Authorship / ed. M. Aragay. Amsterdam and New York: Rodopi, 2005. 288 p.

The Literature / Film Reader: Issues of Adaptation / ed. by J. M. Welsh, P. Lev. Lanham, Maryland; Toronto; Plymouth, UK: The scarecrow press, 2007. 361 p.

2. Проаналізувати новелу Едгара По «Овальний портрет» у контексті інтертекстуальної та інтермедіальної методології.

● *Завдання для самостійної роботи № 7*

1. Опрацювати план сьомого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Barri P. Вступ до теорії: літературознавство та культурологія / Пер. з англ. О. Погинайко; наук. ред. Р. Семків. К.: Смолоскип, 2008. С. 144–162.

Білоцерковець А. «Жіноча література» як об'єкт феміністичної літературної критики. Держава та регіони. Сер.: Гуманітарні науки. 2013. № 4. С. 13–17. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2013_4_5

Госовська М. Проблеми феміністичної літературної критики: одісея сучасних теорій. *Studia Methodologica*: [науковий збірник] / гол. ред. Р.Гром'як; відп. ред. Ю. Завадський; редкол.: О. Куца, М. Любашук, Н. Поплавська [та ін.]. Тернопіль: ТНПУ, 2011. Вип. 31. С. 129–133. (<http://dspace.tnpu.edu.ua/handle/123456789/2618>)

Бовуар де С. Друга стаття: В 2 т. Т 1. К.: Основи, 1994. 390 с.

Критика Феміністична / *Feminist Critique* – <https://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=DY4TcOkAAAAJ>

Павличко С. Чи потрібна українському літературознавству феміністична школа? *Слово і час*, 1991, № 6. С. 10–15.

Стельмах Х. Теорії жіночого письма та феміністична критика / Х. Стельмах. Компаративні дослідження слов'янських мов і літератур. Пам'яті академіка Леоніда Булаховського. 2012. Вип. 19. С. 357–365. (http://nbuv.gov.ua/UJRN/kdsm_2012_19_50)

Храброва Г. М. Особливості діалогу феміністичних досліджень і літературознавчого дискурсу / Г. М. Храброва. *Держава та регіони. Серія: Гуманітарні науки*. 2013. № 2–3. С. 18–24 (http://nbuv.gov.ua/UJRN/drgn_2013_2-3_5)

2. Проаналізувати новели Василя Стефаника «Побожна» та Едгара По «Овальний портрет» у контексті феміністичної методології.

● *Завдання для самостійної роботи № 8*

1. Опрацювати план восьмого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Гнатюк М. Франкова теорія рецепції художнього твору і деякі проблеми рецептивної естетики. *Слово і час*. 2013. № 7. С. 37–45. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/147082/08-Hnatiuk.pdf?sequence=1>)

Дем'янюк М. Б. Психоаналітична інтерпретація літературного тексту / М. Б. Дем'янюк. *Вісн. Житомир. держ. ун-ту ім. І. Франка. Житомир: ЖДУ*, 2005. № 22. С. 160–163. (http://elar.khnu.km.ua/jspui/bitstream/123456789/2423/1/Demianiuk_Psychoanalytical_interpretation.pdf)

Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство: посібник. К.: Академвидав, 2003. 392 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 320–333

Клочек Г. Трактат Івана Франка «Із секретів поетичної творчості» як предтеча української рецептивної поетики. *Слово і Час*. 2007. № 4. С. 39–45 (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/11069/07-Klochek.pdf>)

Печарський А. У літературознавчих лабіринтах психоаналітичного методу дослідження. *Слово і Час*. 2011. № 6. С. 13–24. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/144186/03-Pecharsky.pdf?sequence=1>)

Сюта Г. Текст як об'єкт пізнання і стрижневе поняття рецептивної естетики та поетики / Г. Сюта. *Українська мова*. 2017. № 3. С. 64–76.. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ukrm_2017_3_7

Яусс Г. Р. Рецептивна естетика й літературна комунікація. *Слово і час*. 2007. № 6. С. 37–46. (<http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/11302/06-Yaus.pdf>)

2.1. Опрацювати статтю Ворок Х. «Іван Франко – дослідник сновидінь» (http://prima.lnu.edu.ua/faculty/Philol/www/visnyk/44_2008/44_2008_vorok.pdf).

2.2. Опрацювати розділ з книги З.Фрейда «Вступ до психоаналізу» – «Сновиддя» (с. 75–196, http://shron1.chtyvo.org.ua/Freud_Sigmund/Vstup_do_psykhoanalizu.pdf).

2.3. Спробуйте створити аналіз новели Леся Мартовича «Народна ноша», або оповідання Валерія Шевчука «У череві апокаліптичного звіра» у контексті психоаналітичної та рецептивної методології.

● *Завдання для самостійної роботи № 9*

1. Опрацювати план дев'ятого практичного заняття та скласти до нього поширений тезисний конспект на основі рекомендованої літератури:

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія / пер. з англ. О. Погинайко; наук.ред. Р. Семків. Київ: Смолоскип, 2008. 360 с.

Бовсунівська Т. В. Когнітивна жанрологія та поетика: Монографія. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.

Галич О. Історія літературознавства [Текст]: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / О. А. Галич. К.: Либідь, 2013. 390 с.

Зварич О. В. Методологічні засади інтерпретації літературного тексту. Київ: Академвидав, 2018. 240 с.

Кулінич-Єнджійовська М. Постколоніальна критика у світовій та українській літературі. Київ: Либідь, 2012. 285 с.

Література. Теорія. Методологія: Пер. з польськ. С. Яковенка. / Упор, і наук. ред. Д. Уліцької. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. С. 114–134.

Інгарден Р. Про пізнання літературного твору. *Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.* / За ред. Марії Зубрицької, Літопис, Львів 2002, с. 179–189.

Гірняк М. Феноменологічна концепція Романа Інгардена в контексті теорії літературної комунікації. *Teka Kom. Pol.-Ukr. Zwiqz. Kult. OL PAN*, 2011. С. 22–31. (<http://journals.pan.pl/Content/93463/mainfile.pdf>)

Міхед О. Інший простір: Сучасна методологія інтерпретації текстів. Київ: Laurus, 2015. 280 с.

Рябчук М. Дискурс модерності: Постколоніальні студії в Україні. Київ: Дух і Літера, 2013. 296 с.

Солецький О. Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с.

Статкевич Л. П. Теоретико-методологічні форманти сучасної еко-критики / Л. П. Статкевич. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Філологія*. 2017. Вип. 76. С. 100–103. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhIFL_2017_76_24.

Тарнашинська Л. Проекція Інгарденівської феноменології в літературознавчій антропології: антропологема індивідуального голосу в художньо-образній системі українського шістдесятництва / Л. Тарнашинська. *Поетика художнього тексту*. Люблін, 2011. Т. 2. С. 99–108. (<http://journals.pan.pl/Content/93481/mainfile.pdf>)

2. Самостійно обрати текст письменника та здійснити його інтерпретацію у контексті завдань однієї з методологій, що розглядалися на дев'ятому практичному занятті.

Зразок тестових завдань

1. До основних галузей літературознавства належать

- історія літератури, літературна історія, літературна критика
- літературна історія, літературна критика, теорія культури
- історія літератури, літературна критика, теорія літератури
- літературна критика, теорія літератури, текстологія

2. Слово література походить від латинського *littera*, що означає

- лист паперу
- буква
- письменник
- друк

3. Літературна критика вивчає

- загальні закономірності розвитку художньої літератури, її сутність, зміст і форму, критерії оцінки художніх творів, методологію і методику аналізу літератури як мистецтва слова, особливості родів, видів, жанрів, течій, напрямів і стилів

- нові твори, поточний літературний процес, окремий твір, творчість письменника, нові твори кількох письменників сучасності

- особливості розвитку художньої літератури у зв'язках і взаємовпливах; роль окремих письменників і творів у літературному процесі; формування родів, видів, жанрів, напрямів, течій

- художні тексти, порівнює їх варіанти, очищає від редакторських і цензурних змін, відновлює авторський текст

4. Допоміжними літературознавчими дисциплінами є:

- текстологія, історіографія, бібліографія, палеографія, герменевтика, перекладознавство, психологія художньої творчості

- текстологія, теорія літератури, історіографія, бібліографія, палеографія, герменевтика, перекладознавство, психологія художньої творчості

- *текстологія, історіографія, історія літератури, бібліографія, палеографія, герменевтика, перекладознавство, психологія художньої творчості*

- *текстологія, історіографія, бібліографія, палеографія, герменевтика, перекладознавство, психологія художньої творчості, літературна критика*

5. Бібліографія – це

- *галузь історико-філологічної науки, яка вивчає художні тексти, порівнює їх варіанти, очищає від редакторських і цензурних змін, відновлює авторський текст*

- *допоміжна дисципліна літературознавства, яка збирає і вивчає матеріали про історичний розвиток теорії, критики та історії літератури протягом усіх епох*

- *науково-практична дисципліна, що виявляє, систематизує, опубліковує і поширює інформацію про рукописи, друковані твори, складає покажчики, списки, які іноді супроводжуються лаконічними анотаціями, що допомагають вибрати потрібну літературу*

- *наука, пов'язана з дослідженням, поясненням, тлумаченням філософських, історичних, релігійних, філологічних текстів*

6. Герменевтика з грецької перекладається як

- *пояснюю, тлумачу*
- *стародавній текст*
- *книга*
- *спостереження*

7. Свої міркування про мистецтво і літературу Аристотель розкрив у праці

- *«Мистецтво і література»*
- *«Поетика»*
- *«Мистецтво поетичне»*
- *«Прекрасне»*

8. Як синоніми до понять «епос», «лірика», «драма» іноді використовують терміни

- *«поезія», «проза», «драматургія»*
- *«лірика», «оповідання», «трагедія»*
- *«вірші», «новела», «трагікомедія»*
- *«ода», «романістика», «драматичність»*

9. Вивченням психології літературної творчості займалися

- *О. Потебня, І. Франко, З. Фройд, К. Юнг, А. Макаров, Р. Піхманець, Г. Левченко, Н. Зборовська*
- *Д. Чижевський, М. Грушевський, І. Величковський, Нестор*
- *Л. Баранович, Б. Криса, С. Хороб, З. Фройд, К. Юнг*
- *усі перелічені вище*

10. Літературознавство як наука пов'язана з такими дисциплінами

- *історія, мовознавство, філософія, мистецтвознавство*
- *логіка, психологія, фольклор, етнографія*
- *естетика, етика, теологія, релігієзнавство*
- *з усіма, переліченими вище*

Система та критерії оцінювання навчальної дисципліни

Система оцінювання курсу відбувається згідно з критеріями оцінювання навчальних досягнень студентів, що регламентовані в університеті: Положення про організацію освітнього процесу та розробку основних документів з організації освітнього процесу у Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника та Порядок організації та проведення оцінювання успішності здобувачів вищої освіти Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

Система оцінювання курсу відповідає критеріям оцінювання навчальних досягнень здобувачів освіти в університеті. Допуск до іспиту становить максимум 50 балів, мінімум 25 балів; за складання іспиту – максимум 50 балів, позитивний мінімум 25 балів. Робота на практичних заняттях упродовж семестру оцінюється за 5-бальною шкалою та максимальною кількістю 30 балів. Під час виставлення допуску до іспиту враховуються навчальні досягнення, отримані в процесі оцінювання на практичному занятті (максимум 30 балів), контрольна робота – 10 балів, самостійна робота (включаючи індивідуальне завдання, зокрема реферативне повідомлення) максимум 10 балів. Загальна максимальна кількість балів за навчальний курс становить 100 балів.

Предбачені два тестування на платформі d-learn.pnu.edu.ua, контроль самостійної роботи у формі тестування та одна письмова робота.

Тестування оцінюються за 100-бальною шкалою з автогенеративним визначенням. Тестові завдання передбачають відповідь на 20 запитань.

Письмова контрольна робота оцінюється за 5-бальною системою. Робота передбачає відповідь на 3 запитання.

Оцінюється відвідуваність усіх занять упродовж семестру. Усні та письмові відповіді оцінюються за 100-бальною шкалою.

Допуском до іспиту є отримання позитивної підсумкової оцінки (максимум 50 балів, мінімум 25 балів). Під час визначення рейтингового підсумкового контролю враховується опрацювання тем, успішне ви-

конання тестових завдань та контрольної роботи, успішне реферативне повідомлення, індивідуальне завдання.

Форма підсумкового контролю – екзамен.

Форма складання: письмова екзаменаційна робота; усний захист екзаменаційної роботи – за бажанням студента.

Критерії оцінювання:

- **«відмінно»** – здобувач освіти міцно засвоїв теоретичний матеріал, глибоко і всебічно знає зміст навчальної дисципліни, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і будує відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

- **«добре»** – здобувач освіти добре засвоїв теоретичний матеріал, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; має практичні навички, висловлює свої міркування щодо тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при аналізі практичного літературознавчого матеріалу;

- **«задовільно»** – здобувач освіти в основному опанував теоретичними знаннями навчальної дисципліни, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю;

- **«незадовільно»** – здобувач освіти не опанував навчальний матеріал дисципліни, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутні наукове мислення, практичні навички не сформовані.

- **100–90 балів (А).** Студент володіє понятійним і фактичним апаратом «Вступу до літературознавства» на поглибленому рівні; комплексом знань та вмінь, який характеризується системністю. Застосування знань здійснюється на основі самостійного цілеутворення, побудови власних програм діяльності. Студент проявляє нешаблонність мислення у вибо-

рі і використанні елементів комплексу знань, здатний самостійно і творчо використовувати набуті уміння відповідно до варіативних ситуацій навчання. Студент спроможний самостійно формулювати узагальнення та висновки, розв'язувати нестандартні літературознавчі завдання, ситуації. Навчально-пізнавальна активність обумовлена пізнавальними інтересами, мотивами саморозвитку і професійного становлення. Студент проявляє інтерес до актуальних проблем літературознавства, може під керівництвом викладача проводити самостійну науково-дослідну роботу.

● **89–80 балів (B).** Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на поглибленому рівні. Студент опанував комплекс знань та вмінь, який є частково впорядкованим. У процесі застосування знань студент спроможний вибрати необхідний елемент комплексу знань та вмінь. Застосування знань та вмінь здійснюється як у стандартних ситуаціях, так і при незначних варіаціях тематичних завдань на основі використання загальних рекомендацій. Відбувається перенесення сформованих умінь або їх комплексів на розв'язування літературознавчих теоретичних та практичних ситуацій. Навчально-пізнавальна активність стимулюється пізнавальними інтересами, тема, мета та завдання оцінюються як професійно вагомі.

● **79–70 балів (C).** Студент володіє понятійним і фактичним апаратом освітнього компонента на підвищеному рівні, може усвідомлено застосовувати знання та вміння для висвітлення суті питання. Комплекс знань частково-структурований. Знання застосовуються переважно у знайомих ситуаціях. Студент усвідомлює особливості навчальних задач, ситуацій тощо. Пошук способів їх розв'язання здійснюється за зразком. Студент спроможний аргументувати застосування певної методичної дії у ході літературознавчого аналізу, навчальних ситуацій тощо. Навчально-пізнавальна активність стимулюється мотивами професійного становлення і пізнавальними інтересами.

● **69–60 балів (D).** Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

- **59–51 бал (E).** Студент володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

- **1–50 балів (F).** Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів, або ж загалом не орієнтується у навчальному матеріалі.

Програмові вимоги навчальної дисципліни

1. Художні уявлення первісної людини (концепції О.Потебні, К. Л. Стросса) та їх вплив на розвиток літературознавчої думки.
2. Платон про мистецтво і його місце у суспільстві.
3. Історичний контекст формування літературознавчої методології.
4. Історичний контекст зародження та функціонування структуралізму.
5. Фердинан де Соссюр і народження структуралізму. Структуральна лінгвістика.
6. Структуралізм у літературознавчих дослідженнях.
7. Оповідання Едгара По «Овальний портрет» у інтерпретації структуральної методології.
8. Теоретичні відмінності між структуралізмом і постструктуралізмом.
9. Проблема відсутності «центру» в постструктуралізмі. Постструктуралістичний метод в літературознавстві.
10. Огляд та історія формування поняття «наратологія». Ознаки наративності.
11. Аристотель про типи оповіді.
12. Наратологічні зосередження Володимира Проппа.
13. Процес розповіді у трактуванні Жерара Женетта.
14. Жерар Женетт в історії літературознавства.
15. Наратологічні особливості оповідання «Овальний портрет» Едгара По в інтерпретації Пітера Баррі.
16. Розвиток психоаналітичної теорії та літературознавство (Н.Зборовська).
17. Зигмунд Фройд і класичний психоаналіз.
18. Фройдівий аналіз психічних травм і світ літератури та культури.
19. Едіпів комплекс як головний код психоаналітичної теорії.
20. Фройдизм в літературознавстві.
21. К.-Г.Юнг про два різновиди творчості.

22. Емблематика і психоаналіз.
23. Жіночий рух і феміністична критика.
24. Теоретичні основи феміністичної критики.
25. Феміністична критика і оцінювання функцій та можливостей «жіночого письма».
26. Психоаналіз як методологічна основа феміністичної критики.
27. Специфіка та формат феміністичної критики. Гендерна рівність в сучасному світі.
28. Літературознавча когнітивістика: методологічні засади.
29. Теорія інтертекстуальності: основні типи.
30. Компаративістика в сучасному літературознавстві.
31. Інтермедіальні методології.
32. Екокритична методологія.
33. Постколоніальні студії.
34. Феноменологія. Рецептивна естетика.
35. Основи літературознавчої методології: поняття наукового методу.
36. Популярні сучасні методи літературознавчої методології.
37. Літературознавчі концепції XIX–XX століття (Міфологічна школа. Біографічний метод. Культурно-історична школа. Компаративістика. Інтуїтивізм.).
38. Представники міфологічної школи в Україні (М. Максимович, М. Костомаров, О. Потебня, Р. Піхманець).
39. Наукова діяльність Клода Леві-Строса у контексті структуралізму. Структуральна методологія Леві-Строса у праці «Первісне мислення». Кореляція мислення, мови та письма в «Структуральній антропології».
40. Особливості неоміфологічної (ритуально-міфологічної) критики. Зміст та проблематика праці «Золота галузка» Джеймса Джорджа Фрейзера.
41. Міфологічний образ у трактуванні Джозефа Джона Кемпбелла. Зміст праці «Герой із тисячею облич».
42. Філософсько-теоретичні засади постструктуралізму.
43. Ролан Барт – теоретик і практик постструктуралізму. Концепція тексту.

44. «Археологія знання» Мішеля Фуко. Поняття дискурсу. Концепція автора.
45. Деконструкція як стратегія нового прочитання культури. Жак Дерріда.
46. Деконструктивізм і Поль де Ман.
47. Особливості семіотичного літературознавства.
48. Інтертекстуальність і семіотика: концепція У.Єско.
49. Концепція Ч.Пірса.
50. Літературна семіотика і вчення про знаки. Ідея як знак.
51. Лінгвістичний аналіз тексту та стилістика.
52. Інтермедіальні студії – засвоєння художньо-естетичних основ взаємозв'язку літератури з іншими видами мистецтв – живописом, музикою, кіномистецтвом, театром, скульптурою тощо.
53. Термінологічна база інтермедіальних студій (інтертекстуальність, медіа, медіальність, інтермедіальність, синтез мистецтв, взаємодія мистецтв, сугестія, екфразис, інтеракціонізм, інтерполяція, претекст, міський текст, урбанізм, кінотекст, кінонаратив тощо).
54. Гастрономія та літературознавство у книзі В. Шивельбуша «Смаки раю. Соціальна історія прянощів, збудників та дурманів».
55. Феміністична теорія і критика Юлії Кристевой. Зміст праць «Влада жаху»: есе про приниження», «Чужинці щодо себе», «Спочатку була любов: психоаналіз і віра».
56. Методологічні акценти праці Сімони де Бовуар «Друга стаття».
57. Неофройдизм в методології фемінізму – Люсі Ірігерей («Хірургічне люстро, про жінку»; «Ця стаття, що не одна»), Сара Кофман («Загадка жінки: жінка у текстах Фрейда»).
58. Категорія «гінокритика» Елейн Шовалтер. Чотири моделі гінокритики: біологічна, лінгвістична, психоаналітична і культурна у статті «Феміністична критика у пуші».
59. Особливості психобіографічної інтерпретації. Дослідження українських вчених у руслі психобіографічної методології (Н.Зборовська, Р.Піхманець).
60. Аналіз тексту з погляду теорії рецептивної естетики.

61. Трактат Івана Франка «Із секретів поетичної творчості» як предтеча рецептивної естетики.

62. Рецепція як повторне творення. Реципієнт як сторона діалогу. Реципієнт як негоціант.

63. Філософія літератури Романа Інгардена.

Рекомендована література

Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп. / За ред. М. Зубрицької. Львів: Літопис, 2002. 832 с.

Астрахан Н. Буття літературного твору. Аналітичне та інтерпретаційне моделювання. К.: «Академвидав», 2014. 432 с.

Баррі П. Вступ до теорії: літературознавство і культурологія. К.: Смолоскип, 2008. 360 с.

Батлер Дж. Гендерний клопіт. Фемінізм та підрив тожсамості. К.: Ентіс, 2003. 223 с.

Бовсунівська Т. В. Когнітивна жанрологія та поетика: Монографія. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2010. 180 с.

Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури. К.: Либідь, 2001. 487с. (читальний зал бібліотеки ПНУ).

Галич О. Історія літературознавства [Текст]: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / О. А. Галич. К.: Либідь, 2013. 390 с.

Голянич М. Внутрішня форма слова і дискурс: монографія / М. І. Голянич. Івано-Франківськ: Видавничо-дизайнерський відділ ЦІТ Прикарпатського національного ун-ту ім. В. Стефаника, 2008. 296 с.

Гадамер Г.-Г. Герменевтика і поетика. К.: Юніверс, 2001. 288 с.

Дерріда Жак. Письмо та відмінність. К.: Основи, 2004. 602 с.

Еко У. Роль читача. Дослідження з семіотики текстів / [пер. Мар'яни Гірняк]. Львів: Літопис, 2004. 652 с.

Квіт С. М. Герменевтика стилю: Монографія. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2011. 143 с.

Зборовська Н. Психологія і літературознавство. К., 2003. 392 с.

Єщенко Т. Лінгвістичний аналіз тексту. К.: Академвидав, 2009. 264 с.

Іванишин П. Критика і метакритика як осмислення літературності. К.: «Академвидав», 2012. 288 с.

Іванишин П. Українське літературознавство постколоніального періоду. К.: «Академвидав», 2014. 192 с.

Ковалів Ю. Літературна герменевтика: монографія. К.: Київський університет, 2008. 240 с.

Козлик І. В. Сучасна літературознавча епістемологія (Лекційні матеріали): навчальний посібник. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2023. 212 с.

Лінгвістичний аналіз тексту: словник термінів / М. І. Голянич та ін.; за ред. М. І. Голянич. Івано-Франківськ: Сімик. 2012. 392 с.

Література. Теорія. Методологія / Упорядник: Данута Уліцька. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 544 с.

Мітосек С. Теорії літературних досліджень. Сімферополь, 2005. 432 с.

Нич Р. Світ тексту: поструктуралізм та літературознавство / [пер. з польськ. О. Галета]. Львів: Літопис, 2007. 316 с.

Павличко С. Теорія літератури. К., 2002. 679 с.

Рікер П. Ідеологія і утопія. К.: Дух і літера, 2005. 386 с.

Сінченко О. Д. Комунікативні стратегії в теорії літератури: автор, текст, читач: Навчальний посібник. К.: Логос, 2015. 170 с.

Солецький О. Емблематичні форми дискурсу: від міфу до постмодерну. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2018. 400 с.

Солецький О. Методологія та іконічно-конвенційні коди: «Слов'янська міфологія» М.Костомарова. Прикарпатський вісник Наукового товариства імені Шевченка. Слово. 2024. № 19(71). С. 299–308.

Теорія літератури в Польщі: Антологія текстів. Друга половина XX початок XXI ст. / упоряд. Б.Бакула; за заг. ред. В.Моренця; [пер. з польськ. С.Яковенка]. Київ: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 531 с.

Ференц Н. С. Сучасні методологічні засади літературознавства: навч.-метод. посіб. для студ. філол. фак. / упоряд.: О. М. Чижмар; відповід. за вип.: В. В. Барчан.; рец.: Н. Й. Ребрик, О. Ю. Кузьма. Ужгород: Гражда, 2021. 140 с.

Фізер І. Американське літературознавство: Іст.-критич. нарис. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 108 с.

Фуко М. Археологія знання. К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. 326 с.

Хороб С. У відлуннях часу: Статті, ескізи, рецензії, спогади / С. Хороб. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2021. 356 с.

Яус Г.-Р. Досвід естетичного сприйняття і літературна герменевтика. К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2011. 624 с.

Iconotropism: turning toward pictures /edited by Ellen Spolsky. Lewisburg, PA. Bucknell University Press, (c)2004. 210 p.

Lakoff G. The contemporary theory of metaphor. *Metaphor and thought*. Second edition. Cambridge University Press, 1993. P. 203–250.

Інформаційні ресурси:

Електронний каталог бібліотеки Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника <http://lib.pnu.edu.ua/elibrary.php>.

Національна бібліотека України ім. В.І.Вернадського URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>

Наукова бібліотека ім. М.Максимовича КНУ імені Тараса Шевченка URL: <http://lib-gw.univ.kiev.ua/>

Бібліотека національного університету «Києво-Могилянська академія» URL: <http://www.library.ukma.kiev.ua/>

Наукова бібліотека НПУ імені М. П. Драгоманова URL: <http://www.hklib.npu.edu.ua/>

Івано-Франківська обласна універсальна наукова бібліотека ім. І. Франка <http://www.lib.if.ua/>

Наукова бібліотека Львівського національного університету ім. І. Франка <http://www.franko.lviv.ua/bibl/>

Навчально-методичне видання

СОЛЕЦЬКИЙ Олександр Маркіянович
ХОРОБ Степан Іванович

СУЧАСНА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧА МЕТОДОЛОГІЯ:
навчально-методичні рекомендації
(для студентів другого (магістерського)
рівня вищої освіти спеціальності В11 Філологія (за спеціалізаціями)
галузі знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»)

Упорядники:

О. М. Солецький, С. І. Хороб

Верстка:

Ігор Зварич

Формат 60х84/16. Друк офсетний.

Умовн.друк.арк. 2,2

Видавець:

ПоліграфЦентр,

78203, м. Коломия,

вул. Театральна, 2

Тел.: +380974764574